

Sygnatura akt IX Cupr 1536/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 12-09-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Piotr Łuczak

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 12-09-2014 r. we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.a.r.l. z siedzibą w L.

przeciwko M. R.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 197 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt IX Cupr 1536/13

UZASADNIENIE

Powód (...) S.ar.l. w siedzibą w L.w pozwie wniesionym w dniu 3 lipca 2013 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie od pozwanej M. R.kwoty 529 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 150,33 zł od dnia 18 sierpnia 2000 r. do dnia zapłaty, 61 zł od dnia 19 września 2000 r. do dnia zapłaty, 61 zł od dnia 19 października 2000 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 256,67 zł od dnia 2 lipca 2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że na podstawie umowy cesji nabył od (...) Sp. z o.o. prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Wskazał jednocześnie, że zbywca wierzytelności nabył wierzytelność przeciwko pozwanej od pierwotnego wierzyciela – (...) S.A.Powód podniósł, że dochodzi od pozwanej zapłaty za wykonane usługi telekomunikacyjne w kwocie 529 zł, zgodnie z załączonymi częściowymi wykazami wierzytelności będących przedmiotem obu umów przelewu wierzytelności. Na dochodzoną kwotę składały się również skapitalizowane odsetki w wysokości 113,94 zł i 112,89 zł liczone od kwot po 61 zł za okres od daty wymagalności tych faktur do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Postanowieniem z dnia 3 września 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał rozpoznanie sprawy do tut. Sądu.

Na rozprawie w dniu 12 września 2014 r. pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. R. zawarła z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W dniu 27 lipca 2000 r. operator telekomunikacyjny wystawił fakturę VAT na kwotę 150,33 zł, z datą płatności 17 sierpnia 2000 r.

Następnie, w dniach 28 sierpnia 2000 r. i 27 września 2000 r. zostały wystawione dwie faktury, każda na kwoty 61 zł, z datami płatności – 18 września 2000 r. i 18 października 2000 r.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 5 grudnia 2002 r. (...) S.A.w W.jako zbywca oraz (...) Sp. z o.o. w P.zawarły umowę o przelew wierzytelności, przedmiotem której były niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne w stosunku do dłużników, wynikające z niezapłaconych faktur z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z par. 3 umowy, zbywca wierzytelności zobowiązany był sporządzić i dołączyć do umowy płytę CD, zwaną dalej załącznikiem, która miała zawierać wykaz wierzytelności objętych umową.

(dowód: umowa o przelew wierzytelności, k. 16v.)

W piśmie z dnia 5 grudnia 2002 r. (...) S.A.zawiadomił M. R.o dokonaniu przelewu wierzytelności w wysokości 990,23 zł z tytułu usług telekomunikacyjnych lub sprzedaży towarów, na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

(dowód: zawiadomienie z dnia 5.12.2002 r., k. 13)

W dniu 30 grudnia 2006 r. (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W.jako zbywca, zawarł z (...) s.ar.l. w (...) jako nabywcą, umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem przelewu wierzytelności były wierzytelności pieniężne w stosunku do dłużników, wynikające z umów zawartych między dłużnikami, a osobami trzecimi. Zgodnie z par. 3 umowy, zbywca zobowiązał się sporządzić i dołączyć do umowy płytę DVD, zwaną załącznikiem, która miała zawierać wykaz wierzytelności objętych umową.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności, k. 17)

Nabywca wierzytelności zawiadomił pozwaną, że z dniem 30 grudnia 2006 r. wierzytelność z tytułu nieuregulowanych należności w wysokości 990,23 zł została przelana na rzecz (...) s.ar.l. w (...).

(dowód: zawiadomienie, k. 13v.)

Osoby upoważnione do reprezentacji spółek: (...) Sp. z o.o. i (...) s.a r.l. w częściowych wykazach wierzytelności do umów przelewu wierzytelności z dnia 5 grudnia 2002 r. i 30 grudnia 2006 r., wskazali na wierzytelność w stosunku do M. R., w wysokości 990,23 zł, wynikającą z faktur z dnia 27 lipca 2000 r. (153,33 zł), 18 września 2000 r. (61 zł) i 18 października 2000 r. (61 zł).

(dowód: częściowe wykazy wierzytelności, k. 14-14v.)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako bezzasadne należało oddalić.

Powód domagał się w niniejszej sprawie od pozwanej zapłaty z tytułu należności za świadczenie usług telekomunikacyjnych, które na podstawie umowy przelewu nabył od spółki, na rzecz której przelewu wierzytelności dokonał pierwotny wierzyciel.

Zdaniem Sądu, powództwo należało oddalić, ze względu na skutecznie podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia.

Jak wynika ze złożonych do akt sprawy częściowych wierzytelności, przedmiotem roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie była zapłaty z tytułu trzech faktur, których termin zapłaty przypadał w dniach 17 sierpnia, 18 września i 18 października 2000 r.

Sąd zważył, że umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych jest umową, do której nie mają zastosowanie przepisy o zleceniu. W konsekwencji, przepis art. 751 k.c. regulujący dwuletni termin przedawnienia określonych w nim roszczeń nie ma zastosowania w niniejszej sprawie.

Zgodnie z treścią art. 750 kc przepisy o zleceniu stosuje się odpowiednio do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami. Tymczasem essentialia negotii umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zostały dostatecznie uregulowane w ustawie z dnia 16 lipca 2004 roku - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.), co wyklucza stosowanie do tych umów art. 751 k.c. w zw. z art. 750 k.c. Taki pogląd wyraził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 maja 2009 r., III CZP 20/09, a Sąd w niniejszej sprawie podziela powyższe zapatrywanie. Za trafnością przedstawionego wyżej poglądu przemawia charakter prawny umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i sposób jej uregulowania w prawie telekomunikacyjnym.

W konsekwencji roszczenia przysługujące operatorowi przeciwko użytkownikowi z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych ulegają przedawnieniu według ogólnych zasad wyrażonych w art. 118 k.c.

W świetle powyższego dla roszczenia przysługującego operatorowi (...) S.A. w W. przeciwko pozwanej należało przyjąć trzyletni termin przedawnienia, zgodnie z art. 118 k.c.

W myśl art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Dlatego też pozwanej przysługiwał względem powoda, jako nabywcy, zarzut przedawnienia.

W niniejszej sprawie zarzut ten okazał się przy tym skuteczny, gdyż trzyletni termin przedawnienia rozpoczął bieg z dniem 17 sierpnia, 18 września i 18 października 2000 r., to jest z dniem, gdy upłynął termin płatności faktur za świadczenie usług telekomunikacyjnych. Roszczenie uległo zatem przedawnieniu 17 sierpnia, 18 września i 18 października 2003 r., a powód nie podniósł twierdzeń dotyczących okoliczności, na skutek których w czasie biegu przedawnienia doszłoby do zawieszenia lub przerwy biegu przedawnienia.

Pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym został wniesiony w dniu 3 lipca 2013 roku, a zatem już po upływie okresu, w którym roszczenie powoda skierowane przeciwko pozwanej uległo już przedawnieniu.

Mając powyższe na uwadze, powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł w punkcie I sentencji wyroku na podstawie podanych wyżej przepisów prawnych.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania na podstawie art 98 k.p.c. w zw. z par. 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (...), zasądzając od powoda jako przegrywającego sprawę na rzecz pozwanej zwrot kosztów obejmujący wynagrodzenie pełnomocnika i opłatę skarbową od pełnomocnictwa procesowego.